

*Fødevareministerens talepapir:**Samrådspørgsmål A:*

Ministrene bedes uddybe besvarelsenerne af L 168 – spørgsmålene 150 og 169 om obligatoriske voldgift i sager om biavl.

Svar:

[Fødevareministeren henviste indledningsvis til justitsministerens tale om L 168 og sammenhængen til L 149]

Om lovens formål:

Hovedformålet ved den nye bilov har været at styrke dansk biavl og at sikre rammer, som understøtter det store frivillige arbejde, der sker rundtomkring i landet.

Der er væsentlige samfundsmæssige hensyn bag dette formål. Bierne er nemlig den væsentligste bestøver af den danske natur og landbrugsafgrøder – så vi ville vågne op til en helt anden verden, hvis ikke vi havde bierne.

Under førstebehandlingen af biloven blev der udtrykt støtte til en grundig udvalgsbehandling med det formål at få en bred opbakning til en ny bilov, måske belært af, hvor vigtigt det er at søge enighed på dette område – jeg tror, I alle har hørt om den brune bi.

Et meget væsentligt element i både høringsvar og fødevareudvalgets behandling har været spørgsmålet om obligatorisk voldgift, som anvendes i sager om biforgiftning.

Systemet af voldgiftsmænd og voldgiftsnævn har stor symbolsk betydning for biavlerne.

En biforgiftningsskade kan opstå, hvis fx en landmand har spøjtet forkert med et pesticid, der er markeret som farligt for bier.

Biavleren kommer ud til sit bistade og ser bier ligge døde eller halvdøde udenfor. Typisk vil biavleren straks kontakte sin rådgiver – han tænker hurtigt over, hvem i området der har en afgrøde, som bierne har været i, og som kan være sprøjtet med noget farligt for bier. Hvis han ikke allerede har kontaktet en voldgiftsmand, så gør han det nu.

Så kommer voldgiftsmanden på biavlenside ud med det samme – sammen med en fra frøavlenside. Der er flere at vælge mellem i hvert område, så de kan komme hurtigt. Sammen ser de to voldgiftsmænd, biavleren og måske frøavlenside så på skaden, tager prøver af bier og taler om, hvorvidt det kan være en biforgiftning, og hvem der har ansvaret for skaden.

Så sender de prøver til Danmarks Jordbrugs-Forskning, som laver analyser. Det er det endelige bevis for, om der er en skade. Hvis der så er bevis for en biforgiftningsskade og man har en ansvarlig, så går man i gang med at finde en løsning. Hvis det ikke lykkes, går man til voldgiftsnævnet. Det sker meget sjældent.

Jeg forstår, at der med forslaget ikke er noget til hinder for, at voldgiftsmændene fortsat kan komme hurtigt ud. Dette er meget vigtigt, det tror jeg godt biavlerne kan forstå, og derfor kan jeg godt leve med denne ændring.